

تو فصل چهارم، اپیزود شش سریال Breaking Bad، یه مونولوگی هست که خیلی به سرعت مشهور شد و وارد زبان روزمره مردم شد. اسکایلر همسر والت که نگران کارهای غیرقانونی همسرش هست، ازش می پرسه:

- والت، خواهش میکنم، بیا هر دو مون دست از توجیه کردن برداریم و بپذیریم که تو در خطری!

والت بایه غرور و خشمی برمی گرده و می گه: تو می دونی با کی داری حرف می زنی؟ فکر می کنی کی روبروت وایساده؟ می دونی من سالی چقدر درآمد دارم؟ منظورم اینه که حتی اگه بهت بگم هم باور نمی کنی. می دونی اگه یهویی تصمیم بگیرم دیگه سرکار نرم چی می شه؟ یک کسب و کار به اون بزرگی که میتونست در بورس نزدیک ثبت بشه، ورشکست می شه. نابود! بدون من از بین میره. نه! تو اصلا نمیدونی باکی داری حرف می زنی، پس بذار روشنت کنم:

من تو خطر نیستم، اسکایلر. من خود خترم. یک نفر در رو باز می کنه و تیر می خوره؛ بعد تو فکر میکنی اون منم؟ نه!

من اون کسی ام که در میزنه!

و چرا این قدر مشهور شد؟ چون دقیقا لحظه ای یه که با بازی فوق العاده برایان کرانستون، والتر وایت از یک دبیر شیمی درمونده تبدیل به هایزنبرگ قدرتمند می شه.